

Стойчо погледна прѣдъ себе си и видѣ сребристия мѣсець Въ тази минута надъ нивата зашумѣ тихъ вѣтрець Стойчо ставна и се опжти къмъ тѣхното село. Въ това време надъ него прѣхвърбна една пощна птичка.

Напрѣдъ, не се отчайвай! — Извика птичката.

Труди се и ще сполучишь! — Говореше съ засмивка ясения мѣсець.

Твоего бжджще е напрѣдъ! — Шепнеше тихия вѣтрець. А. Стойчо си продължаваше замисленъ изъ пжтя

Андроловъ.